

A Kúria a dr. Békefi Anett által képviselt felperesnek - a dr. Schmuck Tamás ügyvéd által képviselt ... számú Társasház alperes ellen elmaradt anyagi juttatások és járulékai megfizetése iránt a Győri Munkaügyi Bíróság előtt 6.M.616/2010. szám alatt megindított és a Győri Törvényszék 2.Mf.20.480/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.480/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. november 1-jétől 2010. július 31-ig állt munkaviszonyban az alperessel házfelügyelő munkakörben. A házfelügyelői feladatokat napi 8 órában, míg a liftügyletet kéthetente heti 168 órában kellett ellátnia. Munkaviszonya fennállta alatt a házfelügyelői szolgálati lakást használta, melynek bérleti díja havi 15.000,- Ft volt. A lakásbérleti szerződés tartalmazta, hogy a házfelügyelői lakásért lakbér fizetendő, a bérlemény használatával összefüggő kiadások a bérlet terhelték, s a lakásbérleti szerződés kapcsolódott a munkaszerződéshez. A felperes távhőszolgáltatási díj megfizetésével kapcsolatos kötelezettségéért az alperes készfizető kezességet vállalt, s a felperesnek ebből adódóan keletkezett 183.859,- Ft tartozást megfizette.

A felperes keresetében 2009. június 1-jétől 2010. július 31-ig terjedő időre 140.000,- Ft tisztítószer ellenértékének megfizetésére kérte kötelezni az alperest, figyelemmel arra, hogy annak ellentételezésére 2009. június 1-jétől 2010. július 31-ig nem került sor. Ezen túl ugyanezen időszakra havi 6.000,- Ft étkezési hozzájárulás, továbbá jogviszonya fennállta idejére 2.919.611,- Ft liftügyleti díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta továbbá, hogy tévedésből fizette meg a bérleti díjat az általa használt lakás után, így 210.000,- Ft visszafizetésére kérte

kötelezni az alperes.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, továbbá viszontkeresetet terjesztett elő 183.859,- Ft fűtődíj tartozás címén. A viszontkeresetet sem jogalap, sem összecszerűség tekintetében a felperes nem vitatta.

A Győri Munkaügyi Bíróság 6.M.616/2010/28. számú ítéletével kötelezte az alperest 96.600,- Ft ügyeleti díj és 77.000,- Ft tévesen kifizetett lakásbérleti díj és kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte továbbá a felperest 183.859,- Ft fűtőtartozási díj és kamatai megfizetésére. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a tisztítószereköltségek vonatkozásában a felperes nem igazolta, hogy mikor, mely időszakra milyen összegű tisztítószert vásárolt és azt sem, hogy a felek között akár írásban, akár szóban, vagy ráutaló magatartással e címen 10.000,- Ft átalánydíj fizetési kötelezettség került volna megállapításra. Az étkezési hozzájárulás kapcsán kifejtette, hogy az olyan adható juttatás, aminek megszüntetéséhez a felperes hozzájárulására nem volt szükség. A tévesen kifizetett bérleti díj kapcsán beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján rögzítette, hogy a munkaszerződés létesítésekor nem merült fel arra adat, hogy a felperes ingyenesen fogja használni a lakást, a bérleti szerződés érvényességét a felperes nem vitatta. Az alperes nem tanúsított jogellenes magatartást, a felperes a lakást a munkaidő után is családtagjaival együtt birtokolta és használta, ezért bérleti díjat kellett fizetnie. A liftügyelet tekintetében megállapította, hogy a felperes munkaköri kötelezettségeibe tartozott az ilyen jellegű tevékenység ellátása, a felperes munkabére magában foglalta a készenlétért járó díjazást azzal, hogy a perbeli időszakban járó irányadó minimálbér összege a bérpótlékot nem tartalmazhatta. Ennek megfelelően vizsgálta a bíróság azt, hogy mely időszakban nem érte el a felperes munkabére az adott mértéket és a különbözet megfizetésére kötelezte a munkáltatót. Mivel a felperes nem vitatta a viszontkeresetet sem jogalapjában, sem összecszerűségében, annak az elsőfokú bíróság helyt adott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.480/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a felek megállapodása szerint a felperesnek számlával kellett volna igazolnia a tisztítószerek beszerzését és ez alapján fizette volna meg az alperes számára a felmerült költséget, erre azonban nem került sor, így a felperes igénye nem megalapozott. Az étkezési hozzájárulással kapcsolatos döntés vonatkozásában kifejtette, hogy a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 165. § (1) bekezdése alapján a munkáltató egyoldalúan dönthetett arról, hogy biztosítja-e ezen juttatást a munkavállaló számára, vagy sem, s annak megvonására is egyoldalúan jogosult volt. A tévesen kifizetett bérleti díj

kapcsán osztotta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy az ingyenes kikötés hiányában a felperes bérleti díjat volt köteles fizetni, az ezzel kapcsolatos bérleti szerződést aláírta, s kellő alap nélkül hivatkozott arra, hogy az ingyenességet arra tekintettel kellett volna számára biztosítani, hogy a lakás egyúttal a munkavégzés helye is volt. Mindezt alátámasztotta a bíróságok által beszerzett szakértői vélemény is. A liftügyleti díjjal kapcsolatban rögzítette, hogy annak ellátása a felperes munkaköréhez tartozott, a felperest készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatták, amelyért járó ellenszolgáltatást munkabére tartalmazta. A felperest megillető bérpótlékot a minimálbéren felül kellett számítani, így helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság a bérkülönbözet megfizetéséről.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően változtassa meg és adjon helyt kereseti kérelmének. A tisztítószer ellenértékének megfizetésére vonatkozó igénye tekintetében előadta, hogy 14 hónapon keresztül e címen egyáltalán nem bocsátott rendelkezésére tisztítószer a munkáltató és annak ellenértékét sem térítette meg. Hivatkozott a Ptk. 4. §-ában, illetve a Munka törvénykönyve 6. § (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a felek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. Ebből adódóan az alperesnek egyeztetést kellett volna kezdeményeznie a felperessel azzal kapcsolatban, hogy miből finanszírozza a takarítás költségét. A tévesen kifizetett bérleti díj vonatkozásában előadta, hogy a házfelügyelői lakást minden ellenszolgáltatás nélkül ingyen lett volna jogosult használni, mivel az munkahelynek minősült, s a feladatát máshol nem tudta volna elvégezni. Az étkezési hozzájárulás tekintetében kifejtette, hogy az ítélet rendelkezése sérti az Mt. 6. § (3) bekezdésében foglalt elveket, mely szerint a munkáltató a munkavállaló érdekeit a méltányos mérlegelés alapján köteles figyelembe venni, a teljesítés módjának egyoldalú meghatározása a munkavállalónak aránytalan sérelmet nem okozhat. A munkáltató a korábban létrejött megállapodást egyoldalúan felrúgva döntött arról, hogy nem folyósít juttatást számára. Az ügyleti díj tekintetében előadta, hogy nem bír jelentőséggel az a tény, hogy ténylegesen hányszor kellett eljárnia az ügylet időtartama alatt a hiba elhárítása érdekében. A díj ettől függetlenül megillette őt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte, figyelemmel arra, hogy az eljáró bíróságok jogoszerű határozatot hoztak.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 270. § (2), illetve 272. § (2) bekezdése megkívánja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő féltől, hogy kérelmében azon jogszabálysértést jelölje meg, amely alapján a jogerős határozat hatályon kívül helyezését kéri. A felperes e kötelezettségének részben tett eleget, nem jelölte meg azt, hogy a tévesen kifizetett bérleti díj, illetve az ügyeleti díj iránti igény vonatkozásában született jogerős határozatot miért tartja jogellenesnek.

E vonatkozásban helytállóan állapította meg az eljáró bíróság, hogy az ítéletében megjelölt okokból nem volt jogosult a felperes a más tulajdonában álló lakás ingyenes használatára, illetve nem illette meg további ügyeleti díj a munkaköri kötelezettsége alapján végzett tevékenységért.

A tisztítószeres ellenértékének megfizetése iránti igény vonatkozásában a felülvizsgálati kérelem azt tartalmazta, hogy a jogerős ítélet rendelkezése az Mt. 6. § (2) bekezdésébe ütközik, az alperes eljárása nem felelt meg a jóhiszeműség és a tisztesség elvének. A felperes tévesen a 2012. évi I. törvény rendelkezéseire hivatkozva jelölte meg a jogsértést felülvizsgálati kérelmében. E jogszabály 2012. július 1-jén lépett hatályba, a peres felek között ekkor pedig már nem állt fenn jogviszony, ennek megfelelően a felperes igényét az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) rendelkezéseire alapíthatta. Annak 3. § (1) bekezdése rendelkezett arról, hogy a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a munkáltató, az üzemi tanács, a szakszervezet és a munkavállaló a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kölcsönösen együttműködve köteles eljárni. Az alperes nem sértette ezen kötelezettségét akkor, amikor csupán az igazolt költségek megtérítésére vállalt kötelezettséget a korábbi gyakorlatnak megfelelően. A felperes nem igazolta azt, hogy mikor, milyen időszakra, milyen összegben vásárolt tisztítószeret és azt sem, hogy közöttük megállapodás jött volna létre arra, hogy átalányt fizet e címen a munkáltató, így ezen kereseti kérelmét jogszerűen utasították el a bíróságok.

Ugyancsak kellő alap nélkül hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az étkezési hozzájárulás vonatkozásában az alperes az Mt. 6. § (3) bekezdésébe ütköző módon járt el, megszegve a méltányos mérlegelés követelményét. Az 1992. évi XXII. törvény ilyen rendelkezést nem tartalmazott, a munkáltató jogszerűen járt el akkor, amikor egy adható juttatás megvonásáról egyoldalúan döntött.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, míg a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre tekintettel a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Tálné Dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő